

POSTANOWIENIE

18 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

na posiedzeniu niejawnym 18 sierpnia 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Miasta Stołecznego Warszawy
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Spółdzielni Mieszkaniowej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 29 czerwca 2021 r., V ACa 483/19,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa w W. (dalej: „pozwana” lub „skarżąca”) wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 29 czerwca 2021 r., V ACa 483/19 zaskarżając go w całości i wnosząc o jego uchylenie oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie w całości apelacji powoda z dnia 6 lutego 2015 r.; jak również o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję oraz kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa

procesowego w tym postępowaniu. Skarżąca złożyła również wniosek ewentualny o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, przy uwzględnieniu kosztów dotychczasowego postępowania..

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący zapewnił, że jest ona oczywiście uzasadniona.

27 grudnia 2021 r. Skarżąca wniosła pismo procesowe celem uzupełnienia braków skargi kasacyjnej korygując zakres zaskarżenia oraz wnioski o uchylenie poprzez ich doprecyzowanie i wskazanie, że zakres zaskarżenia i żądanego uchylenia dotyczy nie całości lecz części zaskarżonego wyroku.

Powód nie wniósł odpowiedzi na skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna pozwanej podlega odrzuceniu.

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać wnioski o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Niespełnienie tego wymagania skutkuje odrzuceniem skargi ze względu na jej niedopuszczalność (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 25 maja 2022 r., I CSK 2714/22; 25 maja 2018 r., I CZ 47/18 i z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12). Zgodnie z art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga taka podlega odrzuceniu bez wzywania do uzupełnienia braków (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 maja 2022 r., I CSK 2714/22; 20 lutego 2015 r., V CSK 427/14).

Określenie zakresu zaskarżenia musi być bardzo precyzyjne i nie może budzić wątpliwości, wyznacza bowiem granice zaskarżenia i wraz z podstawami skargi kasacyjnej kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Znaczenie tych wymagań i bezwzględny obowiązek precyzji w oznaczaniu zakresu zaskarżenia i wniosków skargi powoduje, że braki skargi w tym zakresie nie podlegają usunięciu w ramach procedury naprawczej stosowanej przy usuwaniu braków formalnych (zob. postanowienia Sądu

Najwyższego z: 25 maja 2022 r., I CSK 2645/22; 10 kwietnia 2019 r., IV CZ 5/19). Wobec powyższego skarga kasacyjna nie zawierająca oznaczenia zakresu żadanego uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia, podlega odrzuceniu przez sąd drugiej instancji *a limine*.

Z tego też względu, nie może odnieść zamierzonego skutku pismo procesowe skarżącego z 27 grudnia 2021 r. mające stanowić uzupełnienie skargi kasacyjnej, która podlega odrzuceniu zgodnie z art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Skarga kasacyjna nie określiła żadanego zakresu uchylenia (k. 10 v). Niedopuszczalna jest również zmiana w późniejszym piśmie procesowym zakresu zaskarżenia, której dokonano obok doprecyzowania zakresu żadanego uchylenia. W piśmie z 27 grudnia 2021 r. skarżący zastąpił bowiem pierwotny zakres zaskarżenia „w całości” na zakres zaskarżenia w oznaczonej części (k. 17 v). Wysokie wymagania skargi kasacyjnej, nie tylko co do kwestii merytorycznych, ale również konstrukcyjnych, w tym co do sposobu zakreślenia zakresu *petitum* skargi, skorelowane są z obowiązkiem sporządzenia jej przez profesjonalnego pełnomocnika, którego znajomość przepisów prawnych w przedmiocie wymagań skargi kasacyjnej nie powinna nasuwać żadnych wątpliwości, a jego działania winny cechować się szczególną precyzją, zwłaszcza w formułowaniu pism procesowych. Poczynione przez skarżącego zaniechania przy sporządzeniu skargi kasacyjnej muszą zatem skutkować jej odrzuceniem bez wzywania do uzupełnienia braków.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną.

(J.I.)

[f.n]

